

Ennyire fáj

*Valami már kikezdte
a bennem lévő rendet .
Ugy fáj a létezésem ,
a saját gyarlóságom ,
hogy néha még az árnyékom is szenved .
Csupán az lebet vigaszom ,
hogy egyszer velem együtt
elmúlik majd e fájdalom ,
mert összezsugorodik az idő ,
marad egyetlen pillanat ,
amiben felcsendül és magával ragad
a hangszer nélkül létező zene ,
hogy megtalálja benne dallamát
embernyi létem emlékezete .*

Jövőkép

*Megöregedtünk. Botorkálunk.
Az elfekvőig elvisz még a lábunk,
vagy jöhet az euthanázia,
kegyes balál, ha már az élet nem kegyes,
csak abhoz, aki arra érdemes.
Addig töprenghetünk,
hogy hol volt a hiba,
miért kellett az ígéretes sorsnak
igy ellenünk fordulnia?
Mi volt az, amit rosszul tettünk,
hogy bajléktalan, túrt tömegé lettünk,
míg szívünk a reménybe belefásult,
s eladtuk földjeinket temetőnek,
hogy kifizessük csipkés szemfedőnket.
Most idegen bírák ítélkeznek felettünk,
Felmentést tőlük mindbiába várunk,
a jövőhöz való jogunk is megszűnt,
nincs ifjúságunk.*